

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี 2) เพื่อประเมินผลการปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรีเป็นการประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สารเสพติดก่อนและหลังการฝึกอบรม ด้านความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรฝึกอบรมขึ้นใหม่ โดยอาศัยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน นำมาสังเคราะห์เป็นหลักสูตรฝึกอบรม (ฉบับร่าง) เป็นหลักสูตรฝึกอบรมฉบับทดลองใช้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้นำนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการป้องกันการใช้สารเสพติด การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) t-test แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี โดยมีผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอนการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี พบว่า ต้องการให้มีการฝึกอบรมในเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สารเสพติด โทษของยาเสพติด โดยมีวิธีการฝึกอบรม แบบการบรรยาย อภิปรายกลุ่ม ระดมสมอง และการนำเสนอผลงาน มีรูปแบบการวัดและประเมินผลการอบรมชัดเจน

2. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี มีสาระประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การประเมินผล เนื้อหา จำนวน 12 แผนการจัดกิจกรรม ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง ความรู้เรื่องยาเสพติด
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง มหันตภัยจากยาเสพติด
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง สถานการณ์เสี่ยง
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง รอบคอบไว้ ตัดสินใจไม่พลาด
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 5 เรื่อง เรียนรู้ไว้ พันภัยยาเสพติด
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 6 เรื่อง พลาดไป อภัยด้วย
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 7 เรื่อง เตือนร้อนกันทั่ว ถ้ามั่วยา
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 8 เรื่อง รู้ค่าของตน
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 9 เรื่อง การปฏิเสธและหาทางออก
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 10 เรื่อง อารมณ์นั้น..สำคัญไหน
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 11 เรื่อง การปฏิบัติตนที่เหมาะสม
 แผนการจัดกิจกรรมที่ 12 เรื่อง การจัดการกับความเครียด
 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาด้านความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้เกิดทักษะ และผลการ
 พิจารณาคุณภาพหลักสูตร พบว่ามีความสอดคล้องเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำ
 นักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
 โดยการนำหลักสูตรการฝึกอบรม ไปทดลองใช้กับผู้นำนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต
 สุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ระหว่างวันที่ 26 - 28 กันยายน 2557 ดำเนินการฝึกอบรมตาม
 กระบวนการหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า ผู้เข้าร่วมอบรมทุกคน มีความสนใจ ตั้งใจฟังการบรรยาย
 ให้ความรู้จากวิทยากร ร่วมอภิปราย แสดงความคิดเห็น มีการอภิปรายกลุ่ม การฝึกปฏิบัติ
 กิจกรรม ซักถาม ตอบคำถาม มีส่วนร่วมในกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน

4. ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษา
 ป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี พบว่า
 ผู้นำนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรีมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การป้องกัน
 การใช้สารเสพติดก่อนและหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย โดยหลังการฝึกอบรม มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการ
 ป้องกันการใช้สารเสพติด สูงกว่าก่อนการฝึกอบรม ผู้นำนักศึกษา มีความเห็นว่าหลักสูตร
 ฝึกอบรม มีความเหมาะสมในด้านเนื้อหาวิชา กิจกรรมการฝึกอบรม และการมีส่วนร่วมในการ
 ฝึกอบรม ทำให้ผู้นำนักศึกษาสร้างความตระหนักในเรื่องมหันตภัยจากยาเสพติด ($\bar{X} = 3.71$,
 $S.D. = 0.35$) สถานการณ์เสี่ยง ($\bar{X} = 3.59$, $S.D. = 0.36$) การปฏิเสธและหาทางออก ($\bar{X} =$
 3.52 , $S.D. = 0.42$) เท่ากับ การปฏิบัติตนที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.52$, $S.D. = 0.35$) รอบคอบไว้
 ตัดสินใจไม่พลาด ($\bar{X} = 3.46$, $S.D. = 0.38$) เท่ากับ รู้ค่าของตน ($\bar{X} = 3.46$, $S.D. = 0.38$)

ความรู้เรื่องยาเสพติด ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.35) เรียนรู้ไว้ พันภัยยาเสพติด ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.33) เตือนรอนกันทั่ว ถ้ามั่วยา ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.43) พลาดไป อภัยด้วย ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.34) และการจัดการกับความเครียด ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.32) ผลการปรับปรุงแก้ไข หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ได้แก้ไขระยะเวลาของการฝึกอบรมให้เพิ่มขึ้น จาก 3 วัน เป็น 4 วัน ปรับปรุงสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม โดยจัดทำเอกสารประกอบการสอน และเพิ่มเนื้อหาในการฝึกอบรมให้เพิ่มขึ้นจากเดิม

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี มีประเด็นสำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมจากผลการวิจัยพบว่า การรณรงค์และแก้ไขปัญหาเรื่องยาเสพติด เป็นเรื่องที่คุณำนักศึกษจะต้องช่วยกันสนับสนุนให้นักศึกษาทุกคนภายในสถาบันได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติด นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติเป็นผู้ที่ทุกฝ่ายต้องช่วยกันพัฒนา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความตระหนักเห็นความสำคัญเกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษต่าง ๆ มีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติและเกิดภูมิต้านทานในยาเสพติด ผู้นำนักศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเข้ารับการศึกษาฝึกอบรม เกี่ยวกับเนื้อหาการป้องกันการใช้สารเสพติดในเรื่อง 1) ความรู้เรื่องยาเสพติด 2) มหันตภัยจากยาเสพติด 3) สถานการณ์เสี่ยง 4) รอบคอบไว้ ตัดสินใจไม่พลาด 5) เรียนรู้ไว้ พันภัยยาเสพติด 6) พลาดไป อภัยด้วย 7) เตือนรอนกันทั่ว ถ้ามั่วยา 8) รู้ค่าของตน 9) การปฏิเสธและหาทางออก 10) อารมณ์นั้น..สำคัญใจน 11) การปฏิบัติตนที่เหมาะสม 12) การจัดการกับความเครียด โดยมีวิธีการฝึกอบรมคือ การบรรยาย อภิปรายกลุ่ม การระดมสมอง การฝึกปฏิบัติ และการนำเสนอผลงาน มีรูปแบบการวัดผลและประเมินผลการอบรมชัดเจน การฝึกอบรมจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่เป็นการเพิ่มพูนความรู้และแนวคิด หลักการ ในเรื่องที่ได้รับการศึกษาฝึกอบรม ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในเรื่องที่กำหนด ภายในเวลาอันสั้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิน เชื้อโพธิ์หัก (2537, หน้า 30) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มพูนความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ เน้นผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ หลักการ ทฤษฎี ในเรื่องที่ได้รับการศึกษาอบรม การฝึกอบรมจึงเป็นการบรรยาย การอภิปรายสรุปเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับความรู้ นั้น และเป็นการให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ลงมือฝึกปฏิบัติงานโดยใช้เครื่องมือ หรือวัสดุเกื้อหนุนเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกับเครื่องมือก็จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความชำนาญ ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน และยังสอดคล้องกับ

ซารี มณีศรี (2538, หน้า 89) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกลวิธีที่จัดให้บุคคล เพื่อพูนความรู้ใหม่ ๆ ทักษะมุ่งเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ทำหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น นอกจากนี้ คุณาวัฒน์ รานจันทร์ (2532, หน้า 44) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรม เป็นกระบวนการให้การศึกษาวิธีหนึ่ง ที่มุ่งเน้นให้บุคคลได้เพิ่มพูน ความรู้ ทักษะ เจตคติ และประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ ขจรศักดิ์ หาญณรงค์ (2524, หน้า 5, อ้างถึงใน พนิจดา วีระสุชาติ, 2543, หน้า 86) ได้กล่าวว่า การให้ผู้ที่ยังไม่รู้หรือทำไม่เป็น หรือยังไม่มี ความชำนาญ ได้ทดลองฝึกปฏิบัติทำด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและความชำนาญ นอกจากนี้ วิเชียร จันทะโชติ (2540, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรการป้องกันยาเสพติดสำหรับนักศึกษา อุตสาหกรรมศึกษาสถาบันราชภัฏอุดรธานี พบว่า การพัฒนาหลักสูตรมีองค์ประกอบ คือ ชื่อ หลักสูตร หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหาวิชา กิจกรรม สื่อ การวัดประเมินผล และสอดคล้องกับ ดวงสิทธิ์ ป้อมสุวรรณ (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรการป้องกันการใช้สารเสพติดสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนทุ่งตะโกวิทยา อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ และสอดคล้องกับ สาคร พุทธปาน (2534, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การป้องกันและการใช้ยาผิดและยาเสพติดสำหรับบุคลากรในงานสาธารณสุขมูลฐาน โดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา มี 4 ขั้นตอน คือ 1.การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2.การสร้างและพัฒนาโครงร่างของหลักสูตร 3.การนำหลักสูตรไปทดลองใช้ 4.การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรหลังการทดลองใช้

2. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษา ป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จากผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรฝึกอบรม (ฉบับร่าง) ประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การประเมินผล เนื้อหาจำนวน 12 หน่วยการเรียนรู้ คือ 1) ความรู้เรื่องยาเสพติด 2) มหันตภัยจากยาเสพติด 3) สถานการณ์เสี่ยง 4) รอบคอบไว้ ตัดสินใจไม่พลาด 5) เรียนรู้ไว้ พันภัยยาเสพติด 6) พลาดไป อภัยด้วย 7) เตือนร้อนกันทั่ว ถ้ามั่วยา 8) รู้ค่าของตน 9) การปฏิเสธและหาทางออก 10) อารมณ์นั้น..สำคัญใจน 11) การปฏิบัติตนที่เหมาะสม 12) การจัดการกับความเครียด กิจกรรมการอบรมประกอบไปด้วย การบรรยาย อภิปรายกลุ่ม การระดมสมอง การฝึกปฏิบัติ และการนำเสนอผลงาน สรุปสาระสำคัญ สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม การวัดประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรการฝึกอบรมได้มีการศึกษาความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ตามทฤษฎีของนักการศึกษาผู้เชี่ยวชาญ และมีการปรับปรุงแก้ไขในองค์ประกอบของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทาบ่า (Taba, 1962, p. 10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ

ของหลักสูตร 4 ส่วนสำคัญคือ 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหาวิชา 3) กิจกรรมและรูปแบบการเรียน การสอน 4) การประเมินผล และสอดคล้องกับแนวคิดของ เคอร์รี่ (Cerr, 1989, pp. 16-17, อ้างถึงใน ปันดดา พงศ์นภาพิไล, 2542, หน้า 17) ได้แบ่งองค์ประกอบของหลักสูตรเป็น 4 ส่วน คือ 1) วัตถุประสงค์ 2) เนื้อหาสาระ 3) ประสบการณ์การเรียน 4) การประเมินผล และนอกจากนั้น วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, หน้า 64) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 4 ส่วน คือ 1) จุดประสงค์ของหลักสูตร 2) กิจกรรมการเรียน 3) การนำไปทดลองปฏิบัติ 4) การประเมินผล และเนื้อหาของหลักสูตร มีความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ และสถานภาพของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับ วิน เชื้อโพธิ์หัก (2537, หน้า 45) ได้กล่าวว่า การสร้างหลักสูตรที่ดีจะต้องให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบุคคลผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยคำนึงถึง เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน สิ่งเหล่านั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรดี มีความเหมาะสม เพราะผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย ดิสรระ (2535, หน้า 117-118) ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรที่เพิ่งทำเสร็จนี้ เป็นการพิจารณาวิเคราะห์ความสมเหตุสมผลหรือความเชื่อมั่นของสิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับความที่น่าจะเป็นความสัมพันธ์และสอดคล้องกับความเป็นจริงหรือไม่อย่างไร โดยอาศัยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร นักการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาวิชาและกระบวนการเรียนการสอน

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำ นักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ได้นำหลักสูตรการอบรม (ฉบับร่าง) ไปทดลองใช้กับผู้นำนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี เป็นเวลา 3 วัน ดำเนินการฝึกอบรมตามกระบวนการและเนื้อหาของหลักสูตร และมีวิธีการฝึกอบรมโดยใช้การบรรยายให้ความรู้จากวิทยากร อภิปรายร่วมกัน มีการสรุปสาระสำคัญร่วมกันทุกแผนกิจกรรมการเรียนรู้ จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ สนใจ ตั้งใจเรียนรู้ในเนื้อหาของ การฝึกอบรม และสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การฝึกอบรมเน้นกิจกรรมที่หลากหลาย มีบรรยากาศที่เป็นกันเอง ระหว่างวิทยากรกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิทยากรมีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาของหลักสูตรเป็นอย่างดี สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความสนใจ ตั้งใจเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้มากมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉลอง มาจินดา (2538, หน้า 22) ที่ว่า ในการจัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรหรือหน่วยงานให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น องค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้การจัดการฝึกอบรมประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายได้คือ การเลือกใช้เทคนิคการฝึกอบรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยแบ่งเทคนิคฝึกอบรมไว้ 4 ประเภท คือ 1) การบรรยายอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 2) การให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีบทบาทร่วม เช่น การอภิปราย การซักถาม การสาธิต เป็นต้น 3) การพัฒนาเฉพาะบุคคล ซึ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปรับให้เข้ากับระดับความสามารถ ในการเรียนรู้และ

ความสามารถของตน เช่น การสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้สำเร็จรูป 4) การใช้สื่อการฝึกอบรม เช่น การใช้ภาพยนตร์ประกอบ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ขจรศักดิ์ หาญณรงค์ (2524, หน้า 5, อ้างถึงใน พนิจดา วีระสุชาติ, 2543, หน้า 86) ที่ว่า การเรียนรู้ หรือผู้ชำนาญการ แสดงวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง ให้ผู้ที่ยังทำไม่เป็น หรือเป็นแต่ยังไม่มีความชำนาญ และการให้ผู้ที่ยังไม่รู้ หรือทำไม่เป็น หรือยังไม่มีความชำนาญการได้ทดลองทำด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญ

4. ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำนักศึกษา ป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันการการใช้สารเสพติด ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย โดยหลังการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจเรื่อง การป้องกันการใช้สารเสพติดสูงกว่าก่อนฝึกอบรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ผู้นำนักศึกษา ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับ เรื่องการป้องกันการใช้สารเสพติด เมื่อได้รับการฝึกอบรม ได้รับความรู้จากการบรรยายของวิทยากรที่มีความรู้ จากการศึกษาไปความรู้ จึงทำให้ ผู้นำนักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการป้องกันการใช้สารเสพติด ส่งผลให้คะแนน ความรู้ ความเข้าใจหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับ วิชิต สุรัตน์เรืองชัย (2534, หน้า 47) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ภายในเวลาที่ไม่นานนัก ส่วนใหญ่จะจัดขึ้นเพื่อแก้ปัญหา หรือความต้องการของหน่วยงานที่จะเพิ่มความรู้ ทักษะและประสบการณ์แก่บุคลากรและเมื่อพิจารณาเป็นรายเนื้อหาพบว่า หลังการอบรมนักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหา มีความรู้ ความเข้าใจในระดับสูงกว่าก่อนการอบรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการฝึกอบรมโดยให้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างหลากหลาย ทั้งการฟังบรรยายจากวิทยากรที่มีความรู้ การถาม-ตอบ การอภิปรายร่วมกัน การนำเสนองาน และการสรุปสาระสำคัญร่วมกัน ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง จึงส่งผลให้คะแนนความรู้ ความเข้าใจ หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิน เชื้อโพธิ์หัท (2537, หน้า 30) ที่ว่า การฝึกอบรมเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ แนวคิดใหม่ ๆ ทักษะและประสบการณ์ การทำงาน การฝึกอบรมจึงเน้นการบรรยาย อภิปราย สรุปเนื้อหาสาระ การลงมือฝึกปฏิบัติ โดยใช้เครื่องมือ หรือวัสดุเกื้อหนุนเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ก็จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความชำนาญ ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำ นักศึกษาป้องกันการใช้สารเสพติด สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้สรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า หลังการฝึกอบรม ผู้นำนักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ เรื่อง การป้องกันการใช้สารเสพติดสูงกว่าก่อนการอบรม ดังนั้น ผู้ที่จะนำหลักสูตรไปใช้ควร ดำเนินการฝึกอบรมตามขั้นตอนและวิธีการฝึกอบรมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรม
2. ควรศึกษารายละเอียดของหลักสูตรฝึกอบรมการป้องกันการใช้สารเสพติดให้ ชัดเจนเพื่อความสะดวกและเหมาะสมกับการนำไปใช้
3. วางแผนการบริหารหลักสูตรให้เหมาะสม เช่น งบประมาณ อาคารสถานที่ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ให้เพียงพอและเหมาะสม บุคลากรเพียงพอ เพื่อให้ผู้เข้ารับ การอบรมเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเต็มศักยภาพ
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมน้อยไป ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ดังนั้น ผู้นำหลักสูตร ไปใช้ ควรเพิ่มระยะเวลาการฝึกอบรม ให้เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละหน่วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการติดตามผลกลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการอบรมครั้งนี้ หลังอบรมไปสักระยะหนึ่ง เพื่อติดตามผลพฤติกรรมของนักศึกษาและความคงทนของการเรียนรู้ต่อไป